

OBL'ATENEU

MAGAZÍN

NÚM. 12
JUNY 2023
2 €

Imprès a www.artesgraficasvenus.com

ENTREVISTA
**Óscar
Peñarroya**
Compositor i director

**Tot recordant
l'Andreu
Solsona**

Un home íntegre,
honest i sincer

**Grup de mares
i pares de l'Esbart
Sant Jordi**

Un grup que
encomana il·lusió

**25 anys dels
Castellers
de Badalona**

Llarga vida a la
Colla Micaco

En parlem
40è aniversari de la FAC 03

El tema
Tot recordant l'Andreu Solsona 04

El dossier
El compromís dels ateneus amb el foment de la llengua catalana 06

In Ateneu
Grup de mares i pares de l'Esbart Sant Jordi 08

L'article
Cicle REAFINA 10

Entrevista
Óscar Peñarroya 12

Off Ateneu
25 anys dels Castellers de Badalona 15

Hi ha opcions
Conreu Sereny 17

Sabies que...
Una mostra d'art abstracte 20

La finestra d'en Caram 21

Sóc canalla
Entrevistem a Marcel Gratacòs 23

El racó del llibre
Queden lectures després de Sant Jordi? 24

Breus Ateneu + Agenda 26

Amb aquest que ara teniu davant els ulls, ja en sumen dotze els números publicats d'aquest Magazin –tretze, si comptem el número especial *Memòria Democràtica* que va publicar-se el novembre de l'any passat–.

Dotze –o tretze– és una xifra que es diu molt ràpidament... de seguida s'escapa de la boca. I és que, a priori, pot semblar un número trivial si parlem d'una serialització de revistes. Però la veritat és que podem estar ben orgullosos d'aquesta xifra. I ho estem! Perquè, per a una associació cultural sense ànim de lucre com és aquest Orfeó Badaloní, que no té la desimboltura ni el bagatge que pot tenir qualsevol editorial, que l'habitual és anar pregonant recursos i ajuts, que disposa d'una capacitat de gestió limitada, que els contratemps li redibuixen l'ordre del dia i, en definitiva, que quan no li surt un nap li surt una ceba... per a una entitat com aquesta, dèiem, haver publicat dotze exemplars –va, doncs tretze– és tot una al·lucinada.

Davant d'aquest panorama, una es pot preguntar: ¿I llavors, per què ens entossudim a tirar-la endavant? ¿Val la pena tanta dedicació i esforços?

I la resposta és sí. Un Sí contundent com una catedral. Perquè l'OB Magazin no és una revista a l'ús que parla només del que s'hi cou dins de l'Orfeó Badaloní, sinó que esdevé una publicació que va més enllà de les portes de l'entitat. Els seus articles traspassen el bastidor per sortir al carrer i apropar-nos a altres indrets, entitats i persones. Hi ha escrits que ens desperten la curiositat i altres que ens atorguen coneixement. Unes seccions ens fan riure i algunes ens deixen la ment abstreta amb alguna reflexió. Ens parla de Badalona, de la rodalia i en alguna ocasió ens ha transportat fins a alguna contrada als afores país. Entrevistes, recomanacions, programació, breus... I d'acord, també, el magazin tracta de temes i persones vinculades a la nostra entitat.

Així que sí! I tant que val la pena tanta dedicació i esforços.

I és aquí on aquesta editorial volia anar a petar. Tot l'anterior era només una entradeta, un rodeig per arribar a aquest moment. El moment de donar les gràcies més majúscules a totes les persones que escriuen els articles i a totes les entitats que hi col·laboren. Perquè són elles les qui, en realitat, dediquen de manera altruista el seu temps, coneixements, recursos i esforços. I és només gràcies a totes elles que aquesta revista sigui una realitat i que, una entitat com la nostra, com dèiem, pugui comptar amb dotze fascinants números a les seves espatlles. O tretze!

Gràcies, companys i companyes.

En parlem

La Federació d'Ateneus de Catalunya celebra el seu 40è aniversari

El passat 3 de juny el nostre president va estar present al primer acte de celebració del 40è aniversari de la Federació d'Ateneus de Catalunya, celebrat al Centre de Lectura de Reus, on va rebre el reconeixement com a Entitat fundadora de la Federació.

Els congressos d'ateneus de Catalunya han estat espais de trobada i debat on s'han establert les bases per afrontar els diversos reptes del moviment ateneista al llarg dels darrers 100 anys, i els dos primers van ser l'any 1911 a Reus i el 1912 a Vilanova i la Geltrú.

Va ser en el 3r Congrés d'Ateneus celebrat a Reus l'any 1983 on es va donar resposta a la necessitat d'establir una entitat que coordinés i promocionés l'activitat cultural dels prop de 400 ateneus i entitats associatives que en aquell moment hi havia a Catalunya, en un context de necessitat després d'anys en què el franquisme havia desdibuixat bona part del teixit associatiu.

La primera Junta es va constituir el 23 d'octubre i estava formada per 25 socis de 22 entitats, entre ells en Joan de Déu Soler i Amigó en representació de l'Orfeó Badaloní, on es va signar l'acte de constitució de la nova associació.

Al novembre del mateix any es va reunir la Junta Gestora, que es va encarregar d'acabar de debatre i aprovar els estatus, definir els objectius, l'àmbit d'actuació i les característiques que haurien de reunir les entitats que s'hi volguessin federar, així com la seva primera seu establerta a Martorell.

Acte 40è aniversari

Fins el novembre de 1984 no va ser inscrita al Registre d'Associacions de la Generalitat de Catalunya, i va iniciar la seva activitat que ha esdevingut imprescindible per mantenir i dinamitzar el teixit ateneista i associatiu a Catalunya.

En els congressos a Figueres el 1994 i a Barcelona el 2008, commemorant el 25è aniversari de la Federació, s'estableixen els principals reptes del moviment associatiu on es destaca la major necessitat de donar més visibilitat al conjunt d'associacions i afavorir la seva cooperació, per la qual cosa es crea un full de ruta on també s'inclouen noves activitats formatives i de divulgació per tal de fer arribar les activitats de les associacions a la ciutadania.

L'any 2019 el 6è Congrés es reuneix amb una visió renovada per arribar a tot el territori organitzant conferències i taules rodones a Lleida, Figueres, Reus, Vilafranca del Penedès i Barcelona, on es tracten algunes de les qüestions d'actualitat com son la necessitat d'explorar les oportunitats de les noves tecnologies i el relleu generacional que és vital per tal que el moviment ateneista continuï donant fruit.

Actualment formem part de la Federació d'Ateneus 192 entitats de diferent tipologia com casinos, agrupacions folklòriques, aliances, centres de lectura, agrupacions culturals i esportives, i diferents indrets com els ateneus de les Illes i del País Valencià o l'Ateneu Català de Madrid, que curiosament està inscrit en la demarcació del Barcelonès on també hi som l'Orfeó.

Ens sentim orgullosos de formar part d'aquesta gran família i satisfets de tots els serveis que la Federació posa al nostre abast, que ens ha ajudat tant econòmicament amb la tramitació de subvencions, jurídicament amb la tramitació de la Utilitat Pública que vàrem obtenir el setembre del 2022, com amb el suport formatiu que ens obre els ulls per poder adaptar-nos en aquesta societat que tan ràpidament evoluciona.

Equip de Redacció

Equip de redacció

Consell de redacció Ricard Abellán i Albert Forcadell

Revisió Lingüística Núria Perera

Redactors Ricard Abellán, Jordi Albaladejo, Sergi Sánchez, Xavier Figuerola, Gerard Remendo, Federació d'Ateneus de Catalunya, Gemma Blat, Marta Rovira, Eva Guillén, Georgina Muntadas i Rafa Roca

Disseny i maquetació Albert Navarro, a partir d'un disseny original de Miquel Rof

OBL'ATENEU
MAGAZÍN
és una producció de

Tot recordant l'Andreu Solsona

Quan passin els anys i els records s'esvaeixin com les velles fotografies que es tornen de color sèpia, i quan els petits personatges sense rellevància desapareguin i ja no els esmenti ningú, emergirà entre ells el record de l'Andreu Solsona.

Però, per si els fets s'esborren o els sentiments minven, bo serà recordar-lo ara, des de l'emoció, o des de l'amistat. I sempre des de l'admiració. Perquè l'Andreu Solsona no ha sigut un badaloní qualsevol. Ha estat sempre un home íntegre, honest, sincer, d'una sola peça. Un gran artista en múltiples facetes.

I si puc parlar de la seva trajectòria és perquè vaig tenir la sort de ser amiga d'ell gairebé des de sempre i, a més, vaig tenir el privilegi de treballar al seu costat. Això va ser tot un luxe!

L'Andreu va començar escrivint a l'*Eco Badalonés*, aquell setmanari de l'Antoni Planas, del qual vam sortir una bona colla de lletraferits. De seguida vaig

conèixer a un Andreu alegre i joveníssim, guapo com una mala cosa, ple de vida i d'interessos de tot tipus.

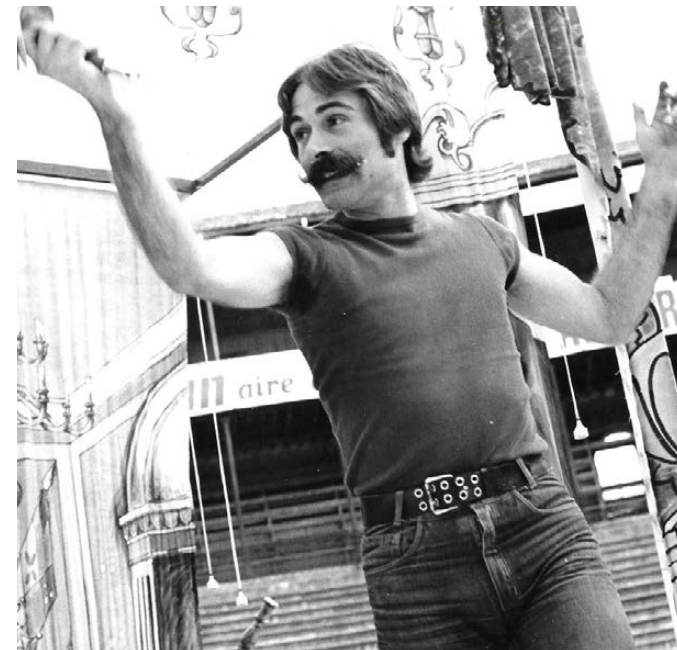
Però, tot i que la dèria d'escriure no la va deixar mai, i fins i tot va quedar finalista del premi Prudenci Bertrana de novel·la, mai no li van arribar a publicar res de res. Tot i que l'Andreu en sabia molt d'escriure i la seva escriptura ho era tot menys banal. Senzillament, el van tatxar i no van voler reconèixer el seu talent literari. Però això seria anys més tard.

Mentrestant, però, va passar per l'Institut del Teatre de Catalunya; anys abans havia passat pel Seminari de la Conreria, i finalment va entrar a formar part d'una companyia teatral, dirigida per l'Albert Boadella, que va fer furor en el seu moment i que eren 'Els Joglars'.

M'explicava l'Andreu, durant els anys què vam estar al Zorrilla, i mentre feien gira amb la companyia actuant per mig món, el plaer que va sentir de poder tenir a les mans el diari *Avui*, el primer periòdic català que va aparèixer aquell 23 d'abril de

Homenatge a l'actor i gestor cultural Andreu Solsona, el 26 de maig de 2023 al CAT Centre Artesà Tradicionari. Barcelona

Andreu Solsona

1976, ben servit per un casal català de les terres de Sud-Amèrica.

L'èxit els va acompanyar durant anys, però després, les tensions entre ells van fer la seva aparició. I l'Andreu ho concretava d'aquesta manera i ho explicava amb serenitat: 'Al final, l'Albert i jo sabíem molt bé que no ens interessàvem'.

Van ser moltes les obres que van protagonitzar. Però entre elles, destaca 'La torna', creada a partir de la mort d'en Puig Antich. I és que en aquella època els forns donaven un tros de pa de més, per tal d'arrodonir el pes que pertocava, i també en aquest cas es va arrodonir la mort del lluitador amb una peça més, la d'un alemany que va fer de torna.

L'obra la van fer entre tots i per ella van ser jutjats i condemnats per un Consell de Guerra. L'Andreu, junt amb altres companys, va anar a parar a la presó. Va ser també en aquella època en què gairebé es va institucionalitzar la carota demanant llibertat d'expressió, amb la boca tatxada.

I mentre alguns membres de la companyia prenen la decisió d'exiliar-se, i en Boadella feia el millor paper de la seva vida fugint de l'Hospital Clínic, l'Andreu Solsona es quedava aquí, patint la pena que li havien imposat i arribant fins i tot a fer vaga de fam. Aquella lluita va omplir molts diaris i va arribar fins i tot a ser emblemàtica.

Mentrestant a Badalona, al carrer Iris, les parets clamaven per ell, tot anunciant: 'Llibertat per l'Andreu Solsona'. I les mestres de moltes escoles animaven als nens i a les nenes de la ciutat a

escriure-li cartes a l'amic Andreu. Ell, quan ho recordava, mantenia una mirada absent i, es posés o no la mà al cor, demostrava tot el sentiment que sentia al recordar-ho.

Va estar gairebé un any entre reixes i d'allí sorgiria un Andreu igual de resolutiu, que entre moltes altres coses, faria de gestor cultural a l'Ateneu Cultural de la Zona Nord de Barcelona, tot fent una obra important en aquell barri. Encara el recorden.

Arriba l'any 1999 i l'Ajuntament de Badalona li proposa ser el director del Teatre Zorrilla i l'Andreu accepta advertint públicament que a ell no el tirarien escales avall, com li deien a casa seva que feien amb els que no treballaven prou. Hi està set anys i, entre moltes altres coses, posa en marxa el Festival de Màgia Li Chang, juntament amb el Mag Magoo, l'Enric Ruiz, i crea un autèntic elenc amb totes les entitats teatrals de la ciutat. La cosa té mèrit!

És sempre un home íntegre i manté el seu criteri. Mai busca el protagonisme i no es permet cap lluïment personal. No dirigeix cap obra i busca només ser un bon representant en favor dels interessos dels altres. És tot un exemple!

Però, un bon dia, i després d'algunes discrepàncies amb l'equip directiu de Cultura, decideix plegar i ho fa amb aquestes paraules: 'M'acuso d'haver tractat amb gent de molt càrrec i poc nivell'.

Marxa de Badalona, però encara col·labora amb els artistes locals i se'l troba quan se'l demana. Passa a formar part de l'Associació d'Actors i Directors de Catalunya i continua escrivint i pintant amb tota llibertat. Aquesta és una de les seves característiques.

L'Andreu Solsona es mereix un reconeixement. Sempre va exercir de badaloní i sempre va treballar en favor del teatre i de la cultura. Sense fer soroll, va recollir els seus sentiments més transcendents i els va saber transformar, tot convertint el teatre en un lloc sagrat, gairebé en un oratori.

I mentre atenia a uns i a altres, amb la seva gran elegància —interior i exterior— el sentiment se li traslluïa i la seva llum —que no l'ombra— ho il·luminava tot.

Gràcies, Andreu, per ser com eres i per tota la teva professionalitat. La teva presència encara està ben viva en totes i tots els que t'estimem. Et recordarem sempre!

Gemma Blat
Filòloga

El compromís dels ateneus amb el foment de la llengua catalana

El passat 3 de juny vaig tenir l'oportunitat de presentar l'estudi guanyador del I Premi Tribuna Atenea en el marc de la jornada que celebrava els 40 anys de la creació de la Federació d'Ateneus de Catalunya. L'estudi realitzat proposa una anàlisi del paper que han fet i que poden fer els ateneus en el foment de la llengua catalana actualment. També elabora una proposta de programa d'acció a dur a terme per part de la Federació d'Ateneus de Catalunya en els pròxims cinc anys.

Els ateneus van tenir un paper cabdal durant la Renaixença per a la normalització del català, atès que en incorporar la llengua a la seva activitat, la van convertir en llengua de cultura. Els ateneus són,

a més, un espai de sociabilitat privilegiat, perquè crea vincles i arrela les persones a l'àmbit local.

La situació actual de la llengua catalana està marcada per l'evolució demogràfica que ha tingut Catalunya, amb l'arribada de població d'arreu del món (1.400.000 persones), que se suma a l'anterior onada migratòria que es va produir a la segona meitat del segle XX (1.300.000 persones). Aquest segon cicle migratori no s'ha aturat, sinó que encara és viu i ho serà en els pròxims anys. Per tant, és fonamental que establim mecanismes d'incorporació de nous parlants al català.

Des de les institucions del país, des de la transició s'han desenvolupat tres línies de foment del català:

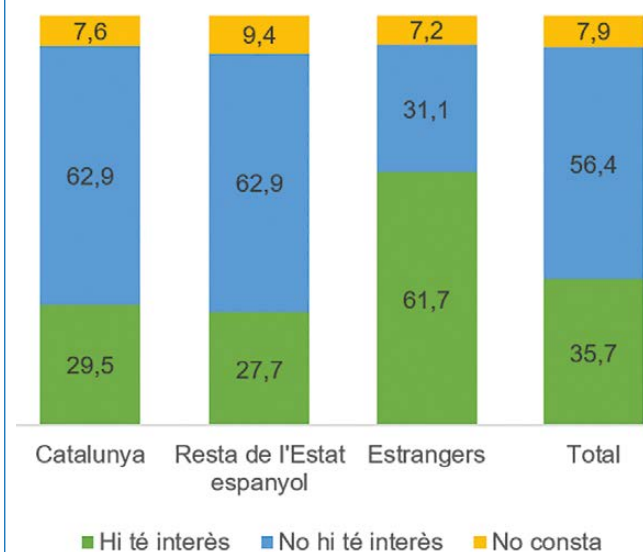
l'aprenentatge de la llengua, la sensibilització per a l'ús del català i la normalització institucional en alguns àmbits de la societat (sobretot educació, cultura, mitjans de comunicació i administració). En aquest període, els ateneus han intervingut sobretot en la línia de la normalització, fent del català la llengua vehicular de la seva activitat, promovent el teatre i el cinema en català, les xerrades i conferències, la cultura popular, etc.

És hora que també intervinguin en les altres línies de foment del català. En l'aprenentatge, contribuint a la creació de nous parlants en col·laboració amb el Consorci de Normalització Lingüística. També cal que intervinguin en la promoció de l'ús social del català, sensibilitzant els catalanoparlants per mantenir la llengua i acollint nous parlants per tal d'integrar-los a la vida de l'entitat.

L'estudi conté diverses propostes en aquest sentit, a més d'un pla de treball per al desenvolupament de la programació d'actuació, que es proposa anomenar "Ateneus pel català".

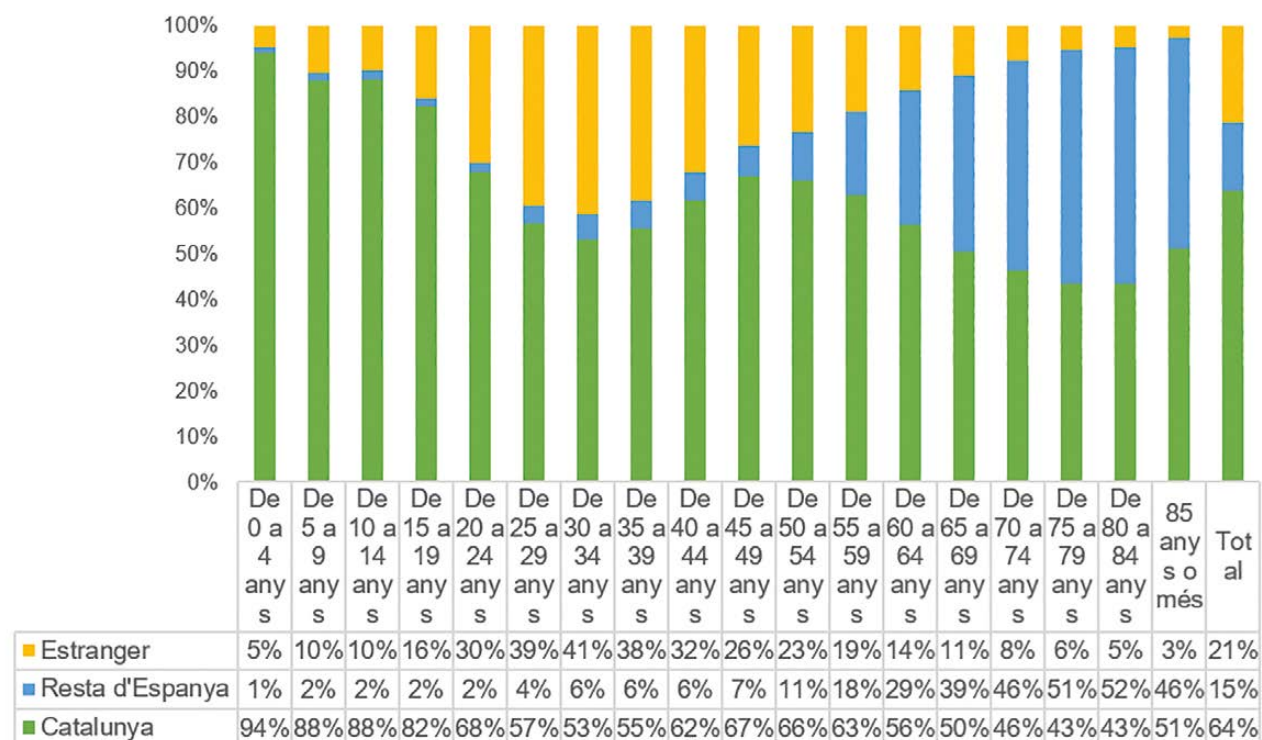
Marta Rovira i Martínez
Sociòloga

Gràfica2. Interès per aprendre català o millorar-ne els coneixements segons el lloc de naixement (%). 2018.

Font: EULP 2018

Gràfica 1. Població de Catalunya per edats i lloc de naixement (padró 2022).

Font: Elaboració pròpia amb les dades de l'Idescat

**Gaudeix del sol
a l'ombra**

NOVELTY
TOLDOS DE CALIDAD

Pressupostos GRATIS

**TENDALS
MOTORITZACIONS
AUTOMATISMES**

**TOLDOS
ZABALLOS**

Tel. 93 399 01 00

Bruch, 58, botiga
(a 30m. Mercat Fondo)
Santa Coloma de Gramenet

Baldomer Solà, 63 local
08912 Badalona

www.toldoszaballos.com

In Ateneu

Grup de dansa per a pares i mares

Al'any 2011, unes mares que portaven els dissabtes al matí els seus fills a ballar a l'esbart, van voler formar un nou grup de dansa per a pares i mares. Així es va crear aquesta nova secció, inicialment amb mares que sense cap coneixement de dansa tradicional, van voler involucrar-se una mica més en el que feien els seus fills i filles.

Aquest grup va iniciar la seva aventura amb sis mares amb moltes ganes de ballar i passar una bona estona, i sense intenció de portar les seves danses als escenaris, però, poc a poc, van agafar suficient confiança per mostrar el seu treball en la Ballada de Sant Jordi, que cada any ha fet l'esbart oberta a tots les seus grups.

La manera de treballar les danses en aquest grup no té res a veure a com es fa en un cos de dansa. Hem de pensar que la majoria dels seus integrants desconeixen els punts bàsics de la dansa catalana, com el punt pla, el punt de costat, el punt saltat, etc. Per tant, intentem treballar cada punt d'una manera diferent, adaptant les danses a les seves capacitats, sempre respectant al màxim la coreografia original. A part de treballar danses, es fomenta la companyonia i les relacions, de manera que no només són uns coneguts que s'ajunten a ballar els divendres a la nit, sinó que s'acaben

creant llaços d'amistat entre ells i elles. "Més que un grup de companys són una petita família".

Amb el treball d'aquests anys, el grup ha assolit un nivell prou acceptable com per poder ampliar la seva participació en actes públics, de manera que des de fa dos anys participen en la Roda d'Esbart Veterans de Catalunya. En aquesta roda d'esbart hi participen grups com el nostre, on la majoria de participants no són exballadors, i d'altres en què els integrants són exdansaires i exdirectors. Cada un d'aquests grups demostren sobre l'escenari les seves ganes i il·lusions en cada una de les actuacions i, a més, es creen connexions entre els diferents grups.

En el recorregut d'aquest grup han anant sortint i entrant diferents integrants, que per un o altre motiu personal o laboral han hagut deixar de participar o que ho han fet temporalment. De les fundadores inicials encara en resten dues que continuen amb molta il·lusió. Actualment el grup de pares i mares a ballar de l'esbart Sant Jordi el formen 13 dansaires, entre els quals hi han mares de dansaires, exdansaires d'aquest i d'altres esbarts de Badalona i, fins i tot, persones novingudes sense cap vinculació inicial amb l'Orfeó.

Eva Guillén

Directora del grup de mares i pares

Si t'ho diuen, no t'ho creuràs!

Tot el material per a realitzar les teves
reformes amb un finançament increïble!!!

**A Badagres ho tens fàcil,
a Badagres ho tens tot**

Finançament
de fins a 24
mesos sense
interessos*

*Finançament subjecte a l'aprovació de l'entitat financera corresponent.

Badagres
www.badagres.com

**BADAGRES
COMPROMÈS**
Badagres patrocina
l'equip de futbol adaptat
de l'AEB BADALONES

**TANATORI DE
BADALONA**

Atenció 24h.
93 497 0 497

Oficina del Centre
93 807 36 45

C/Francesc Layret, 84
Laborables: de 9:30 h a 18:00 h

2 hores
PARQUING GRATUÏT
per a tràmits en l'oficina del centre

El teu pressupost online a:
www.tanatoribadalona.com

**Confiança, proximitat
i professionalitat,
al vostre servei.**

Cicle REAFINA

Després de dos anys de cocció, el Festival Reafina arriba aquest juliol a Badalona amb moltes ganes d'ensenyar una altra cara de la música clàssica. Aquest projecte és la idea de dos amics i músics de professió, Rafa Roca i Georgina Muntadas, que han decidit baixar dels escenaris i actuar com a gestors per a poder aportar el seu granet de sorra a l'adaptació de la clàssica a l'actualitat.

La iniciativa neix després d'entrar en contacte amb el món professional de la música clàssica i veure que, en moltes ocasions, a aquest sector li costa trencar amb les tradicions o estereotips que giren al seu voltant. Tot i que molts músics ja són conscients d'això, i alguns ja estan començant a buscar maneres d'innovar dintre dels paràmetres tradicionals, cal unir forces en aquest moviment per a arribar a nous públics i ampliar propostes. La clàssica acaba donant la imatge de ser una música tancada, de no ser un món atractiu o que convidi a un nou públic a entrar en contacte amb ell, i és aquí on Reafina vol actuar. La intenció és que, a banda de dirigir-se al públic que ja gaudeix de la

clàssica normalment, aquest festival serveixi per a captar nous oients que per un motiu o altre no hagin escoltat o entrat en contacte amb aquesta música, per exemple com ho és el col·lectiu jove.

El Festival Reafina és un petit cicle de 4 concerts de música clàssica i 3 activitats Off. Als concerts ens trobarem amb formacions de cambra convencionals, com ho són el quartet de corda o duo de veu i piano, per exemple, però que ens faran propostes diferents a les que estem acostumats. Tindrem fils argumentals, performances teatrals i interacció amb el mateix públic que el farà estar connectat en tot moment. Les activitats Off consisteixen en activitats que combinen la clàssica amb altres disciplines artístiques com ho són la pedagogia, amb el taller per a famílies de la Patricia Ventura, la màgia a càrrec de Guillem Bautista i la música electrònica, amb la proposta del grup Electro ma non troppo. Aquestes activitats són programades a part perquè no són concerts exclusivament de música clàssica, però la clàssica està present en les actuacions, per tant és una altra manera d'acostar-la al públic.

Badalona va ser la ubicació preferent pels directors artístics des del principi. A més d'estar situada en un lloc privilegiat i molt ben connectada amb tota l'àrea metropolitana de Barcelona, consta d'un centre històric preciós, el qual encara conserva l'essència de poble on tot està a prop i la proximitat amb la gent i el petit comerç és una característica de la ciutat. Badalona té tot el que una ciutat disposa i alhora tota la qualitat de vida que et pot donar un poble, i és per tot això que és ideal per a fer-hi cultura de proximitat. A més, no hi havia cap activitat semblant a aquesta, per tant va ser aquesta una decisió encertada. Tota la ciutat ha rebut amb els braços oberts la proposta, i ha sigut fàcil (dintre de les complicacions d'un projecte com aquest) trobar llocs interessants i gent disposada a involucrar-se en aquesta primera edició, esperant que sigui la primera de moltes.

Georgina Muntadas i Rafa Roca
Directors artístics

30/07

Duo Reafina & friends.
Cor de Marina. 20 h

02/07

Música en família amb Patricia Ventura.
Col·legi Cultural. 10 - 10:45 h / 11 - 11:45 h

06/07

Música i màgia amb Guillem Bautista.
Bar del Círcol. 19 h

07/07

Duo Helios.
Associació de veïns del Centre. 19:30 h

13/07

Clàssica i electrònica
amb Electro ma non troppo.
Bar 4 Pedres. 20 h

14/07

Quartet Metamorfosi.
Col·legi Cultural. 19:30 h

15/07

El paso de las horas.
Cor de Marina. 20 h

Més informació del Cicle:

https://instagram.com/reafina_festival?igshid=MzRIODBiNWFIZA==

<https://www.facebook.com/profile.php?id=100090972439662>

<https://twitter.com/reafinafestival>
vkm.is/reafina

REAFINA FESTIVAL

**DEL 30 DE JULIY
AL 15 DE JULIOL**

Duo Reafina & friends
Duo Helios
Quartet Metamorfosi
El paso de las horas
Electro ma non troppo
Taller en família amb Patricia Ventura
Sessió de màgia amb Guillem Bautista

Reviu
la clàssica

REAFINA FESTIVAL

30 DE JULIY

**DUO REAFINA
& FRIENDS**
Cor de Marina
20h

2 DE JULIOL

**Música en família
amb Patricia Ventura**
Col·legi Cultural
10h-10:45h / 11:15h-12h

7 DE JULIOL

DUO HELIOS
Associació de Veïns
del Centre
19:30h

6 DE JULIOL

**Música i màgia
amb Guillem Bautista**
Bar del Círcol
19h

14 DE JULIOL

QUARTET METAMORFOSI
Col·legi Cultural
19:30h

13 DE JULIOL

**Clàssica i electrònica
amb Electro ma non troppo**
Bar 4 Pedres
20h

15 DE JULIOL

"EL PASO DE LAS HORAS"
Cor de Marina
20h

Entrevista a Óscar Peñarroya

Pregunta obligada. Recordes quan va ser el teu primer contacte amb la música? I en quin moment de la teva vida et vas dir: Decidit! Vull dedicar-me a la música.

A l'escola, amb la Maria Antònia, la mestra de música de l'escola Orlandai, on vaig fer l'EGB. Ella era exigent i ja de ben petits ens va ensenyar solfeig, les notes, els ritmes i a cantar, de tal manera que més endavant, quan vaig anar a l'escola de música, ja tenia molt bona base. Vist ara, amb perspectiva, sembla ficció.

I vaig decidir dedicar-me a la música després d'un any de carrera a la facultat de física de la UB. Feia orquestra amb l'Alfons Reverter al matí i una col·laboració a la tarda amb una altra orquestra. M'hi passava entre 6 i 8 hores cada dissabte i era el millor dia de la setmana. Quan em va passar pel cap deixar la física per dedicar-me només a la música una part dintre meu va fer un salt d'alegria. I ho vaig tenir clar. Un d'aquells moments importants a la vida.

És de manifest que la teva trajectòria curricular musical, a banda d'extensa, és variada i molt diversa (director, cantant, músic, compositor...). Quina d'aquestes àrees et gratifica més com a professional

del sector? I com a persona que estima la música?

Una de les meravelles de dedicar-te a aquest món és que té moltes possibilitats i que cada dia és diferent. M'agrada molt viure la música des de llocs diferents. I tots m'interessen. En funció de cada projecte pots gaudir més o menys de l'experiència però he pogut gaudir tant dirigint un concert com component una banda sonora. Cal dir també que hi ha concerts que no m'ha agradat dirigir i que he compost coses que preferiria no haver compost...

Destaca un moment important en la direcció i en la composició.

Són molts moments, però dirigint he gaudit molt de l'experiència de El musical participatiu. L'Obra Social de La Caixa em va encarregar el projecte d'un concert per a les Nits d'Estiu al CaixaFòrum amb un repertori de teatre musical. Va ser molt bonic crear-lo, arranjat-lo i dirigir-lo. I va tenir tant d'èxit que el vam acabar fent durant una pila d'anys i girant per tot Espanya. Va ser una vivència molt intensa i vaig aprendre molt.

En la composició he de destacar l'òpera per a nens El Bosc de Farucàrun, que va guanyar el concurs de composició Òpera a secundària que organitzava

El Gran Teatre del Liceu, el Teatre Lliure, el CCCB i l'Institut Municipal d'Educació, i va ser tot un procés molt emocionant. I la cantata Virtual dins del projecte Cantània del servei educatiu de L'Auditori. Malgrat que va patir els efectes de la pandèmia, va ser fantàstic de viure el resultat i fer tants concerts a L'Auditori i a altres ciutats de Catalunya. Tots dos projectes anaven acompanyats d'uns mitjans i un equip humà de primera categoria.

El teu vincle amb la música de cinema i els musicals queda palès en molts dels concerts que dirigeixes. Què tenen d'atractiu, per a tu, aquests dos gèneres en concret respecte a la resta d'estils musicals?

Jo crec que el que uneix aquests dos mons és que són músiques que expliquen històries. Per a mi, que la música tingui aquest element afegit d'una dramàturgia, uns personatges, un drama, un moment culminant... que amb la música puguis acompanyar les vivències i les emocions dels personatges és un element que dona molta més potència al fet musical. Recordo de petit posar-me mil i una bandes sonores i anar visualitzant cada pel·lícula de dalt a baix. S'ha de dir que el nivell de qualitat de les bandes sonores no és el que era. El gènere m'ha deixat d'interessar de fa temps. Però sempre quedaran els clàssics.

Sabem que també et trobes còmode en la modalitat de teatre musical. Explica'ns una mica més sobre això.

M'entusiasmen les històries. I les històries amb música, encara més. Una obra de teatre pot ser molt interessant però quan els personatges ja no poden expressar-se més parlant i es posen a cantar, la potència emocional s'incrementa enormement. I aquesta emoció que t'inunda per dins quan veus un musical o, encara millor, quan l'interpretes, enganya molt. Amb els meus cantaires sempre intento que s'impliquin emocionalment amb el que canten. Crec que es gaudeix molt més de la música

quan t'hi poses des de dins, quan intentes viure el que diu la lletra que estàs cantant.

I un estil o gènere amb el qual no t'hi posaries? Per què?

No m'hi posaria en gèneres en els que crec que no ho podria fer correctament. No m'hi veig en el flamenc o en la música tecnoindustrial. No les conec, no entenc les seves bases i crec que no podria interpretar-les correctament. Ara, que si en un projecte cal que una música sigui d'aquest estil, doncs m'hi posaria, l'estudiaria i intentaria treure'n el màxim profit de l'experiència. La gràcia de fer música que explica una història és que la música s'ha de posar al servei de la trama i els personatges. Si un dia toca una flamenca, doncs ens hi posarem.

Sabem que les eleccions són difícils, però va... arrisca't. Un compositor/a de bandes sonores i un/a de clàssic.

John Williams, és clar. I de clàssic, un de rus. Txaikovski, Rakhmàninov, Borodín, Prokófiev... Difícil triar-ne un, certament...

Per què vas triar el nom musicaenescena per al teu lloc web professional?

El concepte de "posada en escena", és a dir, com un director pensa com prendrà forma la seva història en una pantalla de cine o en un escenari teatral és la part que més m'interessa d'aquest món creatiu. I en el fons, quan escrius música o dirigeixes un espectacle musical hi ha una part de decisions creatives que s'assemblen a la idea de posada en escena. I com que el que jo faig és música que acaba pujant a un escenari o a una pantalla, em va agradar la idea de "música en escena", tot i que en realitat faig música "per a" escena.

Com neix la idea de formar el grup L'Oca Underground i d'on surt aquest nom?

El sector underground del Cor Aurica, més gamberro, teatral i "musicalero" va anar encomanant el cuquet pel gènere a un grup coral que era molt seriós i es prenia el cant coral amb un rigor i una exigència que no donava peu a cantar repertoris fora de la tradició i molt menys traduïts al català... I vam acabar fent un espectacle de musicals cantant els hits més espatarrants del gènere, amplificats amb micròfons sense fil, ballant i fent coreografies... Va ser força catàrtic i aleshores es va crear aquesta companyia de teatre musical a Badalona que va anar fent camí més enllà de l'Aurica.

Respecte el nom... Aurioca, bogeria, assajos en soterranis...

Acostem-nos a casa nostra. Quina relació hi tens amb la ciutat de Badalona i en quin moment et comences a deixar caure per aquí de manera habitual?

Quan vaig decidir que em dedicaria a la música vaig començar a estudiar contrabaix. El meu professor donava classes al conservatori de Badalona i m'hi va fer entrar. Allà vaig conèixer la Neus, que em va dir que cantava en un cor de gent jove amb moltes ganes de fer bona música. I així és com vaig entrar al Cor Aurica, també de Badalona. Després L'Oca Underground. I l'Orfeó...

A l'Orfeó Badaloní ets el director del Cor Projectes. Com sorgeix la idea de formar aquesta coral?

Vaig començar dirigint la massa coral de l'Orfeó. No hi havia cap més cor. En aquell moment va semblar que era bona idea dividir la massa coral en dos grups, un que es dediqués al repertori tradicional de sempre i un grup que fes projectes diferents per a cada concert, de tal manera que en funció de les inquietuds de cada cantaire es pogués apuntar a un cor o a l'altre.

Quins són els grans moments que recor-des del teu pas per l'Orfeó?

Ja porto uns quants anys a l'entitat i hem fet coses realment interessants. Recordo amb molt de gust l'actuació a l'Auditori de Barcelona cantant Sondheim i la cantata Vila encantada acompanyats d'altres corals que dirigeixo. També ha estat molt bonic dirigir dues grans obres de John Rutter com el Magnificat o la Missa dels nens. Just abans de la pandèmia vam fer els Carmina Burana i realment va ser una gran experiència per a tots.

I com no, les col·laboracions que hem anat fent amb L'Oca Underground cantant grans clàssics del musical han estat sempre molt divertides i emocionants.

Podem saber en què esteu treballant actualment i quan en podrem gaudir?

El proper 25 de juny farem un concert per cor i conjunt instrumental on interpretarem la cantata Les set edats i una part dedicada al musical amb una suite de música d'Albert Guinovart i una altra de El fantasma de l'òpera.

Quins projectes propis tens de cara un futur immediat?

La composició i la direcció musical d'un monòleg musical amb text de David Pintó i interpretat per Jordi Vidal basat en la figura d'Enrique Rambal, un director de teatre valencià que va fer coses molt grosses a la primera meitat del segle XX però que ara és un complet desconegut. Intentarem recrear la superproducció de 20000 llegües de viatge submarí amb un actor i un piano.

I aquell projecte que mai trobes temps per dedicar-hi?

Algun dia dirigiré una pel·lícula...

I ja per acabar, una curiositat: si no t'haguessis dedicat al món de la música, on creus que hauria trobat la seva vocació l'Óscar Peñarroya?

En el món del cinema, naturalment. Ser director de cine és la meua vocació frustrada.

Equip de Comunicació

25 anys dels Castellers de Badalona

Si hi ha una cosa que ens apassiona als catalans, és enfilar-nos ben amunt i auto-superar-nos, i com no podia ser d'una altra manera, els castells escenifiquen a la perfecció aquestes ganes de fer país i créixer contínuament.

El fet d'aixecar torres humanes esdevé unes de les tradicions més populars catalanes, amb més de 200 anys d'història i principalment associat a les celebracions de les festes majors dels pobles i ciutats del nostre país. I el 2010 els castells van ser declarats Patrimoni Cultural Immaterial de la Humanitat per part de la UNESCO.

Si la nostra ciutat es coneix com el bressol del bàsquet, el poble Valls (Tarragona) ho representa pels castells. I Badalona, malgrat no ser una de les zones de més tradició castellera, com el Penedès o el Camp de Tarragona, també té la seva petita història castellera d'abans i de després del naixement dels Castellers de Badalona, que enguany fa 25 anys de la seva presentació oficial al món casteller.

La primera constància escrita de que a Badalona s'hi van fer castells data del 1880, per la seva festa major, on s'ha trobat un escrit (al diari l'ECO de Badalona d'aquell any) en què en aquella ocasió s'hi van contractar els Xiquets de Valls. A partir d'aquí i fins al naixement de la colla de la ciutat, s'hi han fet castells puntualment i principalment per la seva Festa Major d'agost i en alguna ocasió per les Festes de Maig. El que sí que sembla curiós és que a Badalona s'hi ha fet actuació castellera ininterrompudament (excepte els anys del coronavirus) des del 1984 per la Diada de l'11 de setembre.

Els castells, afortunadament, han anat evolucionant i creixent al llarg dels anys i van viure un boom casteller als anys noranta, arran de la seva participació en els jocs olímpics de Barcelona 92. Fou aquest focus internacional el que va fer créixer l'interès per fer castells, cosa que va donar peu al naixement de noves colles castelleres, entres elles la colla micaco.

Era el març de 1997, quan corria la veu que Badalona, com a tercera ciutat de Catalunya, no podia deixar escapar l'oportunitat de tenir colla castellera pròpia. Concretament, fou l'emprenedor cultural Jaume Sellarès, que en aquell moment era el president de la Festa Nacional dels Països Catalans, que ajudat

Dos de set novembre del 2022

d'altres persones va impulsar la creació dels Castellers de Badalona, amb una primera reunió informativa, organitzada al Centre Cívic Dalt la Vila, que els primers anys va esdevenir el primer local social i d'assaig.

La iniciativa va tenir tan bona acollida, que es va decidir tirar endavant el projecte. I el 15 de novembre d'aquell 1997 els Castellers de Badalona van fer la seva primera actuació pública a la Festa del Vi Novell. En aquesta aparició ho van fer amb pantalons i camisa blanca, que identifica una colla principiant, i es va realitzar el pilar de quatre caminat. I al desembre

d'aquell mateix any, a les festes d'hivern del barri d'Artigues, va venir la segona actuació i el primer castell assolit, el tres de sis carregat.

A partir d'aquí només es tenia present presentar-se oficialment a la ciutat i al món casteller, amb la camisa micaco i un dimoni com a escut per les Festes de Maig de 1998, i trobar un lloc per assajar durant l'hivern, com va ser el pati interior de l'escola Jungfrau. I ara sí, el 17 de maig d'aquell any, Badalona ja tenia oficialment colla castellera, apadrinats pels Castellers de Montcada i Reixac.

Durant aquests anys, la colla micaco ha anat creixent, amb els seus alts i baixos, portant els castells pels pobles i ciutats de Catalunya i de fora, així com la seva implicació en els actes festius de la ciutat. El mateix any 1998, al mes de novembre, s'assolia a Ripollet el primer castell de set, que va ser el quatre de set. L'any següent el tres de set i el 2000-2001 el quatre de set amb el pilar. Una gran fita va ser el 2002 quan es va assolir per primer cop el cinc de set, dintre del pavelló del C.B. Sant Josep. Recordats són els primers viatges a Mallorca el 2004 i 2007 i al poble francès de Salies du Salt el 2005, any en què fèiem un nou canvi de local d'assaig a l'antiga fàbrica Mobba. Posteriorment, vindria un bon any 2009 amb l'assoliment del primer tres de set amb el pilar a Torredembarra, que donava dret a guanyar al concurs-set de castells. Aquell any també serà recordat per actuar a San Esteban de Gormaz (Sòria), per assolir castells de set lluny de casa i per ser l'any del primer i únic intent del tres de set aixecat per sota.

Després d'una petita travessa del desert, el 2011, amb un nou canvi de local a Can Peixau i l'estrena d'una xarxa d'assaig, vindria un dels majors èxits de la colla micaco carregant al mes de novembre el dos de set. Aquest castell es descarregaria per primer cop l'any següent, en una recordada diada castellera a la Festa Major de Premià de Mar. Èxit que ens donava dret a participar per primera i única vegada fins al moment, a l'octubre, al concurs de

castells de Tarragona, on vam assolir aquell dia una nova torre de set.

El 2013, en el marc del 20è aniversari, s'assolia per primer cop el set de set. En canvi, un dels moments que tots els Castellers de Badalona tindran a la memòria, serà l'assoliment per primer cop del 4 de 8, aconseguit el 25 de setembre del 2016, que va permetre guanyar el XXVI Concurs de Castells de Torredembarra amb el cinc de set i el set de set, en la que va ser la millor actuació feta per la colla micaco fins al moment.

Una de les reivindicacions dels darrers anys que més ha condicionat la colla és la falta d'un local propi en condicions. A principis del 2019 van rebre una notificació per part dels propietaris de la nau de Can Peixau, al carrer Font i Escolà, 42, la mesura que havien d'abandonar el que havia estat el local d'assaig des del 2011. Amb l'Ajuntament van acabar arribant a un acord per tal de traslladar els assajos a l'espai de l'antic Mercat Maignon. Des d'aquell moment, els castellers fan servir l'edifici, el qual està encara pendent de reforma, com a local d'assaig, encara que continuen denunciant una falta de serveis evident.

La principal activitat d'una colla castellera és fer castells, però paral·lelament hi ha una activitat social que és molt important i que al Mercat Maignon és molt complicat de fer.

Actualment, els Castellers de Badalona estan integrats per unes 80 persones fixes, i poden arribar a ser més de 140 persones sumant les diverses actuacions castelleres. Assagem cada dimarts de 19 h a 22 h i els divendres de 20 h a 23 h a l'antic Mercat Maignon i l'any del 25è aniversari s'espera poder fer un pas per, en un futur, tornar a aixecar castells de vuit, augmentar la massa social i disposar d'un local adequat per desenvolupar amb unes condicions dignes la nostra activitat.

Sergi Sánchez "Demo"
Casteller de la Colla Micaco

La colla 25è aniversari, maig 2023.

Conreu Sereny

Conreu Sereny és una cooperativa de treball sense afany de lucre que va començar a fer camí el 2010 fruit d'una inquietud per revitalitzar la pagesia en zones periurbanes (a l'entorn de les ciutats). Així, desenvolupa un projecte d'agroecologia dedicat a la producció i comercialització de verdura i fruita ecològica al Barcelonès Nord.

Conreu Sereny pretén recuperar el cultiu en terres en desús, seguint pràctiques agroecològiques, i a la vegada creant espais d'integració per a persones que es troben en situacions socials o laborals vulnerables.

La proximitat de Conreu Sereny

Actualment, la producció de Conreu Sereny es concentra als horts de Sant Jeroni de la Murtra i de la masia de Can Coll, al barri de Canyet, i dins el Parc de la Serralada de Marina, a Badalona, amb l'objectiu d'escurçar al màxim les distàncies entre la terra i la taula.

Conreu Sereny ofereix l'oportunitat de conèixer de primera mà d'on surten els aliments frescos que entren a casa nostra, organitzant visites als espais de conreu, on pot comprovar-se que les hortalisses s'han cultivat prop de casa, lliures de tòxics i amb una qualitat nutricional i gust adequats.

Amb la compra dels productes de Conreu Sereny s'afavoreix la recuperació de terres de cultiu prop de casa afavorint pràctiques agrícoles respectuoses amb el medi ambient, i preservant l'entorn natural que tant ens preocupa (reduint el risc, per tant, d'incendis forestals).

Treballem a favor del territori, mantenint la cultura pagesa i un camp viu.

Procurem ajudar a conèixer i estimar l'agroecologia a infants, joves i persones adultes.

El cultiu

Conreu Sereny treballa la terra amb respecte i fent ús de tècniques agroecològiques tradicionals i d'altres de més innovadores, procurant una integració de l'espai hortícola a l'entorn natural que envolta els seus horts, i fent un ús racional dels recursos naturals.

Es fan cultius de temporada afavorint la venda directa i en circuits curts.

Es defensa el cultiu diversificat, de varietats locals (que són les més adaptades a les condicions eda-foclimàtiques) que contribueixen a la preservació de la biodiversitat, evitant els transgènics i tota la química associada a aquest tipus d'agricultura.

Hi ha opcions

18

Conreu Sereny s'ha especialitzat en el cultiu de verdures de temporada: bledes, espinacs, enciams, pebrots, tomates, albergínies, mongeta tendra, faves, pèsols etc, però als horts també hi té mica-quers, figueres i caquis.

ECOMARESME

Ja des del seu naixement al 2010, Conreu Sereny va iniciar un treball amb altres pagesos i pageses del Maresme i el Vallès Oriental.

Així, el 2018, amb altres vuit productors ecològics del Maresme i el Vallès Oriental, es creà la cooperativa de 2n grau ECOMARESME SCCL (<https://ecomaresme.cat/>), cosa que els permet de treballar en xarxa i complementar-se. Aquest treball conjunt els permet de disposar d'una logística que els facilita ampliar l'oferta amb productes que, de moment, no poden produir (cítrics, pomes, plàtans, etc.).

Activitats formatives i divulgatives complementàries

Conreu Sereny, amb l'associació de caire social CEHDA (<https://www.cehdaghana.org/es/proyectos-en-cataluna/plantemos-la-semilla/>), imparteix formació teòrica i pràctica sobre agricultura per a afavorir la integració al món laboral de persones novvingudes o en situació de vulnerabilitat.

Així mateix s'ofereixen activitats divulgatives per a aproximar l'agroecologia i el món rural als centres educatius, i a famílies que hi estiguin interessades. A la pàgina web poden descobrir-se, també, receptes, remeis i altres informacions vinculades al camp: <https://www.conreusereny.cat/ps/ca/content/category/8-receptes>

El decàleg de Conreu Sereny

1. Som pagesos agroecològics al Barcelonès.
2. Oferim verdura i fruita ecològica de proximitat i de temporada.
3. Afavorim la integració de persones en situació de vulnerabilitat.
4. Organitzem activitats per a aproximar-nos a l'agroecologia i al món de pagès.
5. Cuidem la terra i el nostre entorn natural.
6. Treballem per a erradicar la precarietat laboral i afavorir l'autoocupació.
7. Defensem la sobirania alimentària i el consum responsable.
8. Promovem el cooperativisme, l'organització horitzontal i l'autogestió.
9. Treballem en xarxa amb altres pagesos i entitats.
10. Afavorim els intercanvis i les relacions humanes de qualitat.

Com comprar a Conreu Sereny

Els productes s'han de comprar a través de la botiga virtual (<https://www.conreusereny.cat/ps/ca/>), amb diverses opcions de compra. Més endavant s'explica com es fa la distribució de comandes.

El període de compra s'obre cada dijous a les 20 h quan Conreu Sereny comunica el llistat de productes que formaran la cistella de la setmana, i es tanca diumenge, també a les 20:00 h. La comanda mínima és de 25 €.

Hi ha opcions

19

Els lots es serveixen en caixes de cartró o fusta retornables.

En tots els casos, el contingut final de la cistella pot variar: si falta algun producte es procura de substituir-lo per algun altre de similar (exemple: raïm blanc per raïm negre, i coliflor per bròquil verd), o es supleix la mancança afegint més quantitat d'algun altre per tal que no se'n derivi cap perjudici per als consumidors.

En el cas de productes de mida gran com la síndria, el meló i la carbassa, per tal de poder fer el pes aproximat, poden lliurar-se tallats.

CISTELLES TANCADES

En aquest cas, s'adquireix un lot tancat de verdures, de verdura i fruita, o només de fruita, a triar entre dues mides: la normal o la familiar. En funció del tipus de lot el pes oscil·la entre el 5 i els 13 kg. Tot el detall el trobareu a la "botiga".

CISTELLES A LA CARTA

Del catàleg de productes (fruita, verdura, ous, pa i pastisseria, làctics, rebost i diversos) cada consumidor fa la selecció dels desitjats.

Quan siguin productes a pes cal escollir la mida (250gr, 500gr, 1000gr) i la quantitat (1, 2, 3...).

En cas que es desitgi una quantitat diferent de la proposada, per exemple 1,5 kg, cal fer dues comandes: una de 1.000 gr i una altra de 500 gr (sumant els 1.500 gr desitjats), o una de sola encarregant 3 paquets de 500 gr.

COMANDES REPETITIVES

Pot optar per la subscripció a les cistelles i d'aquesta manera, segons la preferència de cadascú, es lliuren cada setmana o cada quinzena, sense haver de demanar-les cada cop. Aquesta opció pot cancel·lar-se

quan es vulgui, amb la previsió de fer-ho abans del diumenge anterior.

Com a client, també podem optar a repetir qualsevol de les comandes que ja haguem fet (accedint a l'història de les comandes fetes, a partir de la nostra fitxa de client).

La distribució de les comandes

Les comandes se serveixen a domicili amb un cost de 3,75 €. Preferentment, poden recollir-se a alguns establiments de proximitat (en aquest cas, amb un cost de 0,90 €):

- La Tarteleta (C/ Santiago Rusiñol, núm. 108)
- Santiveri Badalona (C/ Pep Ventura, núm. 9)
- AV del Centre (C/ Sant Miquel, núm. 34)

Si es prefereix, es poden anar a buscar sense càrrec als horts de Sant Jeroni o a la masia Can Coll, o al Mercat Segarra de Santa Coloma de Gramenet.

Conreu Sereny proveeix, també, a cooperatives i grups de consum de Santa Coloma de Gramenet, Badalona i Barcelona (la Sagrera, Sant Andreu, Vallcarca i Sant Gervasi).

Com es paguen les comandes

Les comandes es paguen mitjançant targeta de crèdit.

Una altra opció és "el moneder": una eina que permet disposar d'un saldo acumulat fruit d'aportacions prèvies o de l'import de productes que no s'hagin pogut servir (quan no era possible de substituir-los).

També permet fer regals de consum conscient a favor de nous consumidors.

Més info a: <https://www.conreusereny.cat/ps/ca/>

Xavier Figuerola

Activista per a un consum conscient, responsable i transformador

Una mostra d'art abstracte a l'Orfeó Badaloní el 1963

Recentment, al local badaloní d'Òmnium Cultural del Barcelonès Nord al carrer de la Mercè, 30-32, va inaugurar-se l'exposició *La revolta de la cultura, la cultura de la revolta*, dedicada al grup REM d'avantguarda artística creat a Badalona el 1957. Aquest col·lectiu artístic fou l'encarregat d'introduir l'art abstracte a la ciutat i va esdevenir una espurna de llum creativa en els anys foscos del franquisme. El context era ben àrid (amb excepció de les mostres de Belles Arts), obrint una via enmig del desert cultural badaloní de postguerra. Així, ens ho expliquen Joan Sansa, Jordi Font-Agustí i Olga Vidal, autors de la recerca que ha fet possible aquesta interessantíssima exposició, visitable a la seu d'Òmnium fins a finals del mes de setembre.

Com a reacció a l'academicisme, la màxima de la llibertat expressiva eren valors compartits pels integrants del col·lectiu REM. Precisament l'Orfeó Badaloní, entre el gran dinamisme cultural impulsat per la directiva encapçalada per Josep Gual, va organitzar una exposició de tres dels artistes representatius del grup REM el gener de 1963.

Seguint les informacions de les activitats de finals de 1962 i primers mesos de 1963, podem constatar la vitalitat i la projecció com a motor cultural de l'Orfeó Badaloní que res havia d'envejar a l'oferta que es podia oferir per entitats barcelonines. La singularitat de la ciutat i la proximitat amb el cap i casal, conjugat amb una oferta cultural potent, jugava a favor dels *baetulonensis* contemporanis.

Així, podem ressaltar que Alexandre Cirici i Pellicer, figura reconeguda en el món de la crítica artística, va inaugurar l'exposició de pintura de M. Teresa Roca, Joaquim Sarriera i Josep Villaubí (integrants del col·lectiu artístic renovador REM), que portava per títol *Nous fets, noves relacions*, juntament amb Joan Argenté i Josep Gual, davant de 182 assistents que ompliren de gom a gom la sala de l'Orfeó (recordem que l'entitat estava emplaçada a l'edifici del Cor de Marina) el 12 de gener. La premsa generalista i local informà de la importància de l'acte: *El Noticiero Universal*, *El Diario de Barcelona*, *La Voz de Badalona* i *Revista de Badalona*; i per descomptat, se'n va fer ressò el butlletí intern de l'Orfeó.

Aquell mateix dia de gener també havia tingut lloc una conferència de Jaume Casajoana amb presentació de Jacint Dunyó i amb 56 assistents (com veiem l'entitat era ben capaç d'organitzar

dues activitats diferents una mateixa tarda-vespre); una setmana més tard, el dia 19 de gener, li va tocar el torn com a conferenciant a Jordi Carbonell, i el dia 26, a Josep Espar, que tancava aquest cicle de xerrades culturals a l'Orfeó.

Ara bé, no penseu que ningú va adormir-se sobre els llorers, perquè poques setmanes després començaria un cicle de lectures anomenat *Cita de narradors de Badalona* a partir del mes de març, amb la participació destacada de primeres espases de la cultura catalana entre els mesos d'abril i juny: M. Aurèlia Capmany, Ricard Salvat, Josep M. Espinàs, Jordi Maluquer, Jordi Sarsanedas, Ferran de Pol, Manuel de Pedrolo i Salvador Espriu. Com podem veure, una empena fenomenal i compromesa amb la literatura, la llengua i la cultura catalanes, impulsada des de l'Orfeó Badaloní!

Tanmateix, en referència a les limitacions d'aquest desvetllament intel·lectual i social, Valentí Soler, a l'estudi previ del llibre *Poesia completa* de Gual, parla de trobades semiclandestines, per tant restringides a determinats cercles, per evitar la censura i la repressió de les autoritats.

D'altra banda, la filòloga i poetessa Coloma Lleal publicà a *Revista de Badalona* (edició digital) l'article *Les il·lusions perdudes*, el 6 de març del 2021, on recordava que "gràcies a en Gual podíem pensar que vivíem en una ciutat culta i avançada", tanmateix aquell "oasi d'il·lusions" finalitzà amb els canvis a l'Ajuntament i una major intransigència per part de les autoritats.

Jordi Albaladejo Blanco
Historiador

LA FINESTRA D'EN CARAM

Assessoria X. PITARQUE

MORENO QUESADA Advocats

Rda. Sant Antoni de Llefià, 38
08913 BADALONA
Tel. 93 460 03 04
Fax. 93 460 08 02
e-mail. xp@xp-mq.com
www.xp-mq.com

FISCAL
COMPTABLE-MERCANTIL
FINANCERA
LABORAL
ASSEGURANCES
IMMOBLES

DRET SUCCESSORI
DRET DE CIRCULACIÓ
DRET DE FAMÍLIA
DRET CIVIL
DRET LABORAL
DRET PENAL

Rda. Sant Antoni de Llefià, 52
08913 BADALONA
Tel. 93 460 72 36
Fax. 93 460 93 55
e-mail. mq@xp-mq.com
www.xp-mq.com

BDN
Badalona
Comunicació

Som la televisió i la ràdio
que et parlen del que passa
a la nostra ciutat.

BDN Televisió de Badalona
BDN Ràdio Ciutat de Badalona

Avui entrevistem a...

Marcel Gratacòs Bernabeu

Sóc en Marcel Gratacòs Bernabeu, tinc 11 anys, i des dels 4 que canto a la coral de l'Orfeó

Com vas conèixer l'Orfeó?

Jo no me'n recordo, però els meus pares diuen que em van apuntar quan tenia 4 anys perquè aprenguéssin música.

Què és el que més t'agrada d'aquesta activitat? I el que menys?

No hi ha res que no m'agradi. El que més m'agrada és cantar, i aquest any m'ha agradat encara més perquè hem cantat a l'òpera "La Bohème".

T'agradaria provar alguna activitat diferent a la que ja fas a l'Orfeó?

No.

Que t'agradaria ser de més gran?

No ho sé, ja ho pensaré quan sigui més gran. Quan era petit volia ser porter del Barça, però ara no, i a més a més, ara prefereixo el bàsquet. Tot i així, no em vull dedicar a l'esport.

Tens mascota ? (sí/no i quina) Si no la tens, quina t'agradaria tenir?

No. No m'agradaria tenir-ne cap (massa responsabilitat).

Un color.

El groc.

A ont'agradaria viatjar?

A Austràlia, perquè està a l'altre punta del món.

L'últim llibre o conte que has llegit.

"My hero academia" vol. 34.

Cançó que ens recomanis escoltar.

De cançó, "Coti x Coti" de The Tyets, i de grup, Imagine Dragons.

Frase que et defineixi.

"Sóc petit, però eixerit".

Si poguessis fer realitat un somni, quin seria?

Tenir son a la nit i estar despert al matí.

El racó del llibre

Queden lectures després de Sant Jordi?

Els mitjans de comunicació, el món que ens envolta, cada vegada tendeix a enfocar les opinions i les informacions cap a un únic punt de vista. En el món del llibre també hi intervenen i sembla que només existeixin llibres per Sant Jordi.

Després de percutir-nos el cervell durant una setmana sobre "els cinc" llibres més venuts –com si tothom solament hagués comprat aquells cinc títols– obliden els llibres fins a l'any vinent. I es dediquen al tema monotemàtic que consideren més rendible pels seus interessos. Però, afortunadament, la resta de l'any tenim les llibreries i les biblioteques obertes i al nostre servei, i continuem llegint.

No farem fàstics al dia de Sant Jordi, al contrari, és un dia preciós a on el llibre i la rosa són els protagonistes. Però també parlem de llegir, i sabem i està demostrat, que no tots els llibres que es regalen per Sant Jordi acaben essent llegits. Tampoc passen res, hi ha moltes altres coses que no fem servir: el microones només l'utilitzem per escalfar la llet, o la planxa d'estirar cabells que no hem tret de la caixa d'ençà que ens la van regalar...

Parlem doncs de lectures després de Sant Jordi, i la primera pregunta és si a hores d'ara, ja al mes de juny, encara ens queda algun llibre per llegir dels comprats el 23 d'abril. A mi ja no me'n queda cap, però això no vol dir que ara no sàpiga què llegir...

L'altre dia estava a la meua llibreria de capçalera i vaig sentir que una clienta li deia a la Magda, és que ja no sé què llegir, la Magda amablement li contestà que era gairebé impossible que no hi hagués cap llibre que li pogués interessar entre els 12.000 títols que hi ha a la llibreria. Penso que és cert.

Aquesta resposta em porta a la reflexió que els llibres no són tomàquets (bé, algun sí que ho sembla) i no es fan malbé, i un cop escrits són per a tota la vida. Hi ha tant per llegir que necessitem 20 vides, com a mínim, per llegir tot el que ens podria agradar.

Darrerament, he llegit uns quants llibres que m'han agradat molt, i uns m'han portat a llegir-ne uns altres. Per Sant Jordi em van regalar el llibre **D. Sam Abrams, el compromís amb la literatura**, prologat entre altres per la badalonina **Isabel Graña** i publicat per **Leonard Muntaner Editor**. El llibre és una tria de les crítiques literàries escrites per Sam Abrams

al diari Avui, una selecció de crítiques que serveixen per conèixer i encuriosir-se per la literatura. La selecció dels escrits crec que és molt oportuna, i és un caramel de mel, o de farigola, o de mental! Les lectures dels articles m'han portat a una llarga llista de llibres que vull llegir o consultar, des de Màrius Sampere a Francisc Mira, des de Rilke a Joyce, o Gabriel Ferrater o Alice Munro. Quant em queda per llegir! La lectura d'un dels articles del llibre m'ha menat a llegir **Antologia de Spoon River** d'**Edgar Lee Masters** en una traducció de **Jaume Bosquet i Miquel Àngel Llauger** editat per l'editorial **Llibres del Segle**. És un llibre interessantíssim, escrit en poesia, quasi millor dit en prosa trencada. Ens parla des d'un cementiri a on els que són enterrats ens expliquen molt sintèticament les seves vides, ens parla de venjança o d'amor, d'enyorança: els morts ens parlen de la vida, molts cops amb ironia i clau d'humor. Ens relaten la vida d'un poble a través dels seus habitants. Trobem en el llibre una crítica molt refinada sobre el declivi del somni americà, la crisi de valors, el desesper o el desig d'evasió. Aquest llibre va ser molt popular als Estats Units i ara 60 anys després és una gran oportunitat poder-lo llegir en català. No en dubteu, en gaudireu molt des del fons del cementiri.

Un altre llibre que us volia comentar és el llibre que vaig acabar ahir vespre: **La Malnada** de la italiana **Beatrice Salvioni** publicat per **Edicions del Periscopi** i traduïda per **Pau Vidal**. La Malnada és la història de dues nenes que enfronten l'adolescència, el masclisme, l'opressió. Ambientada en la dictadura de Mussolini. Sí, ja ho sé, res de nou, ja és un tema molt escrit i molt explicat, però no és així. La veu narrativa, la manera com escriu i ens explica la història l'autora, fan que el llibre el llegeixis amb passió i amb interès. Hi trobareu els orígens de l'amistat, la lluita contra les prohibicions, però no lluites èpiques sinó petites lluites que conformen les històries quotidianes que són la base la Història en majúscules. Si el llegiu, crec, espero i desitjo que us agradi tant com m'ha agradat a mi.

Potser la rosa d'aquest passat Sant Jordi ja està seca i marcida, però les lectures que he fet es mantenen fresques i brillants en la meua memòria. I demà aniré a la llibreria a buscar uns quants llibres més.

Gerard Remendo Ortega
Llibreter de Saltamartí llibres

Festes del Carme

Badalona 2023

DIVENDRES 30 DE JUNY

A l'Església dels Pares Carmelites

20:15 h Inauguració de l'exposició de fotos retrospectives de les Festes del Carme. (Visitable de l'1 al 31 de juliol, a l'interior de l'Església)

20:30 h Actuació del Trio Blanc i Negre (taquilla inversa)

DISSABTE 8 DE JULIOL

A l'Església dels Pares Carmelites

20 h Pregó de festes a càrrec de Margarida Abras

20:30 h Actuació musical del grup **Game of tones** (taquilla inversa)

DIUMENGE 9 DE JULIOL

Església i pati dels Pares Carmelites

19 h Ofici-Missa acompanyada de les interpretacions de la **Cobla Marinada**

20 h Ballada 6 sardanes interpretades per la **Cobla Marinada**

DIMARTS 11 DE JULIOL

A l'Església dels Pares Carmelites

20:30 h Actuació d'A-Grup Vocal interpretant *Enamorats de l'havanera*

DIJOUS 13 DE JULIOL

A la Sala d'activitats aquàtiques del Port

18 h Projectió documental "Cartas Mojadas" de la directora Paula Palacios, sota la producció d'Isabel Coixet, a càrrec d'OPEN ARMS.

A l'Església dels Pares Carmelites

20:30 h Concert de Lluís Platero i Miquel Creixell. Cançons dedicades a la Mar i a la Pau.

DIVENDRES 14 DE JULIOL

a l'Església i al pati dels Pares Carmelites

20 h Xerrada del Pare Juli González, de la Comunitat dels Pares Carmelites, "El secret de l'Espiritualitat de Maria".

20:30 h Sopar popular. "Amenitzat per els jocs de màgia del Pare Varghese (ocd Tarragona)"

21 h Actuació del grup d'havaneres Onades Marineres

DISSABTE 15 DE JULIOL

A l'Església dels Pares Carmelites

09 h Sortida amb el Quetx Ciutat de Badalona (Inscripció prèvia i pagament ticket)

10 h Confecció de catifa davant de l'altar

20 h Actuació del grup badaloní Folkcordions

DIUMENGE 16 DE JULIOL

Als Carrers de Badalona i a l'Església dels Pares Carmelites

09 h Sortida amb el Quetx Ciutat de Badalona (Inscripció prèvia i pagament ticket)

10 h Confecció de catifa a l'entrada de l'Església. (Obert a la participació de les persones que vulguin ajudar)

19 h Arribada a la Platja de l'Estació de la Mare de Déu del Carme.

Inici de la processó i repic de campanes del Monestir Divina Providència, Església de Santa Maria i Església dels Pares Carmelites. (Recorregut de la Processó: Passeig Marítim, pas sota nivell del carrer de Mar, Rambla, Carme, Francesc Layret, Sant Francesc, Ànimes, Sant Miquel)

20 h Missa solemne de la Mare de Déu del Carme presidida per Mn. Antoni Matabosch i Soler, acompanyada per els cants de **La Capella de Música de Badalona**

Organitza:

Formen la Comissió de Festes:
Aula d'Extensió Universitària,
A.V. del Centre,
Badalona Sardanista,
Catifaïres de Dalt la Vila,
Comunitat dels Pares Carmelites,
Orfeó Badaloní,
Societat Coral La Badalonense

Entitats i persones que hi participen: A-GRUP VOCAL, BASTONERS DE CANYET, CAMPANERS DE BADALONA, CAPELLA DE MÚSICA DE BADALONA, CASTELLERS DE BADALONA, CATIFAÏRES DE DALT LA VILA, CLUB NÀUTIC BÉTULO, CLUB REM DE BADALONA, COBLA MARINADA, COLLA GEGANERA LA FARÀNDULA, ESBART SANT JORDI, ESPLAI CRA CRAC, FOLKORDIONS, GAME OF TONES, GRUP HAVANERES ONADES MARINERES, LLUÍS PLATERO, MARGARIDA ABRAS, MIQUEL CREIXELL, OPEN ARMS, PARE JULI GONZÁLEZ, PARE VARGHESE, TRIO BLANC I NEGRE

Amb la col·laboració: AJUNTAMENT DE BADALONA, ASSOCIACIÓ AMICS DEL QUETX CIUTAT DE BADALONA, CONFRARIA DE PESCADORS DE BADALONA, FLORISTERIA CONCEPCIÓ, FLORISTERIA MORERA, MARINA BADALONA,...

INCRIPCIÓ I ADQUISICIÓ TICKET SORTIDA AMB EL QUETX CIUTAT DE BADALONA:
Secretaria Pares Carmelites carrer Sant Miquel, 44 (de 17 h a 20 h)

Demanen que la reforma de la Llei de Mecenatge s'aprovi per reial decret llei

La reforma de la Llei de Mecenatge ha quedat paralitzada a causa de l'avançament de les eleccions generals al pròxim 23 de juliol. Aquesta reforma, **aprovada en el Congrés dels Diputats el passat 26 d'abril** amb el suport de tots els grups parlamentaris i l'abstenció d'un únic partit (Vox), es trobava en tràmit de ratificació al Senat, previst per al dimecres 31 de maig, dos dies abans de l'anunci de l'avançament de la convocatòria electoral. Gràcies al consens generat a la Cambra Baixa, no s'esperava cap esmena a l'Alta. No obstant això, amb la dissolució de les Cambres, han decaïgut tots els projectes legislatius que no han superat totes dues tramitacions.

Davant aquest escenari, **l'única possibilitat que la reforma de la Llei de Mecenatge tiri endavant és que el Govern la tramiti mitjançant un reial decret llei**, una petició que exigim les entitats no lucratives, a causa del caràcter econòmic d'aquesta norma. Convé destacar que les entitats comptàvem amb ella per formular els nostres pressupostos del 2024.

Congrés dels Diputats. Madrid.

L'Orfeó Badaloní participa del Grup Motor de la Federació d'Ateneus

L'any 2021, la Federació d'Ateneus de Catalunya va decidir crear una comissió integrada per persones vinculades als ateneus federats, per tal de tenir un canal de comunicació obert fora de la Junta. D'aquesta manera, podia rebre's de primera mà les impressions i necessitats dels ateneus i alhora tenir un agent extern de valoració dels projectes i del pla estratègic que la Junta estava constituint.

Ha estat enguany que, aprofitant l'Assemblea General Ordinària, on es va constituir la nova Junta Directiva de la federació, i que actualment es troba descentralitzada en vuit delegacions territorials, que el plantejament d'aquesta comissió, anomenada GRUP MOTOR, ha designat dos membres de cada delegació territorial per tal de donar-li una major representativitat geogràfica que permeti tenir totes les sensibilitats del territori.

En la delegació del Barcelonès, l'Orfeó Badaloní està representada juntament amb el Centre d'Amics de la UNESCO de Barcelona, per la qual cosa esperem que les nostres aportacions siguin un ajut per la bona tasca que la FAC està duent a terme.

Assemblea General de Socis, Federació d'Ateneus de Catalunya, 2023.

DT. Vallesos – Maresme
Mercè Comas de Casal Cultural i Recreatiu de Castellbisbal, Antoni Vila Alzina del Foment Mataroní.

DT. Baix Llobregat
Sussagna Artigas Urbano de l'Ateneu Santfeliuenc
Elisenda Coderch i Gaze de l'Ateneu Sant Just Desvern

DT. Barcelonès
Rosa Maria Pujol Galobart del Centre Amics Unesco
Ricard Abellán Estañol de l'Orfeó Badaloní

DT. Camp de Tarragona – Terres de l'Ebre
Joan Ciurana del Centre d'Amics de Reus
Josep Maria Ferran Torrent de l'Ateneu de Tarragona

DT. Catalunya Central
Declinen nomenar membres a Grup Motor, per la poca representativitat en aquesta Delegació.

DT. Penedès
Lambert Perera de El Centre de Llorenç del Penedès
Joan Pérez Casamitjana de la Unió del Casal Gelidenc

DT. Girona
Marc Peyrecave del Casino Llagosteraenc
Mª Àngels Barrientos del Casino Menestral Figuerenc

DT. Ponent – Alt Pirineu.
Carmina Pardo Mestre de l'Ateneu Popular de Ponent
Ramon Anglarill de l'Ateneu de Tàrraga

29.6.2023 Mostra TEATRE

AULA TEATRE JUVENIL

19 h - Teatre Església Pares Carmelites

30.6.2023 Concert

50 AMISTATS & CLÀSSICS

CORAL AMISTAT I ORQUESTRA

VIVACE ASSAI

20 h – Sala Gran Espai Amistat (Premià de Mar)

2.7.2023 Estrena

LO FLORIDO PENSIL NENES

CIA. TNT TEATRE

19.30 h – Cor de Marina

CICLE REAFINA

(Del 30 de juny al 15 de juliol)

Entrades i més informació a <https://www.verkami.com/projects/35792-festival-reafina>

30.6.2023 Concert

DUO REAFINA & FRIENDS

20 h – Cor de Marina

2.7.2023 Activitat Off

MÚSICA I MÀGIA

19 h – Bar del Círcol

6.7.2023 Activitat Off

MÚSICA EN FAMÍLIA

10 h i 11.15 h – Col·legi Cultural

7.7.2023 Concert

DUO HELIOS

19.30 h – Associació de Veïns del Centre

13.7.2023 Activitat Off

CLÀSSICA I ELECTRÒNICA

20 h – Bar 4 Pedres

14.7.2023

Concert QUARTET METAMORFOSI

19.30 h – Col·legi Cultural

15.7.2023

Concert EL PASO DE LAS HORAS

20 h – Cor de Marina

FESTES DEL CARME

(Del 30 de juny al 16 de juliol)

Per a més informació, veure cartell de la pàgina 25.

16.7.2023

PROCESSÓ

Participa ESBART SANT JORDI

19 h – Inici des del Passeig Marítim

16.7.2023

MISSA SOLEMNE

DE LA MARE DE DÉU DEL CARME

Participa CAPELLA DE MÚSICA

DE BADALONA

20 h – Església dels Pares Carmelites

la impremta de Badalona

arts gràfiques

★ **VENUS** ★

des de 1968